

Boetekleed

Iedereen in de sector die de afgelopen vijf jaar niet *non stop* onder een steen heeft geleefd, kent ieder feit dat in deze uitzending naar voren kwam.

Wij zijn met deze uitgave van Fieldmanager met opzet wat later naar de drukker gegaan, om nog wat commentaar op de laatste uitgave van Zembla mee te nemen. U heeft het allemaal waarschijnlijk gezien. De pijlen van het onderzoeksprogramma richtten zich deze keer op de laatste levensfase van een kunstgrasveld: de recycling. Ik ben in het verleden wel eens kritisch tot zeer kritisch geweest over deze uitzendingen. Ik moet van deze, waarschijnlijk laatste, kunstgras-Zembla eerlijk toegeven dat de spijker behoorlijk op de kop

Als de clubs, opdrachtgevers of de aannemers vandaag zeggen: *enough is enough*, dan is het morgen opgelost.

werd geslagen. Geen gegoochel met cijfers of rare testjes, waarbij zebravisjes werden vermoord met SBR-korrels. Sterker nog: ik ben van mening dat verslaggever Roelof Bosma best wat kritischer had mogen zijn. Want laten we eerlijk zijn: wat was het nieuws? Iedereen in de sector die de afgelopen vijf jaar niet *non stop* onder een steen heeft geleefd, kent ieder feit dat in deze uitzending naar voren kwam. Waarom blijft deze situatie dan toch bestaan? Gewoon: omdat niemand in de sector verantwoordelijkheid neemt. Je kunt een individuele aannemer, fieldmanager, gemeente of sportclub misschien niet kwalijk nemen dat hij zijn velden laat verwerken bij een van de partijen die in Zembla naar voren werden geschoven. Helaas geldt in ons economisch

systeem de wet dat geld en gunningen naar het laagste plekje stromen. Met andere woorden: de laagste prijs wint en die laagste prijs biedt klaarblijkelijk geen garanties voor maatschappelijk gewenst gedrag. Deze cruciale kwestie geldt niet de individuele opdrachtgever, maar de gehele sector. Dvoor de hele sector, met het gemeenschappelijke belang om gezond te blijven. Waar bleven de brancheorganisaties als de VSG, BSNC en PABA en nog een handvol andere afkortingen? Iedereen wist dat deze bom een keer zou gaan ontploffen. En wat heeft iedereen gedaan? Juist ja: helemaal niets. Het bleef bij een hoop nietszeggende gebrabbel over duurzaamheid. En op hetzelfde moment kunnen deze misstanden door gebrek aan leiderschap gewoon voort blijven bestaan.

Natuurlijk kun je deze recyclers onethisch gedrag verwijten, of zoals het in Zembla genoemd wordt, *fraude met een winstoogmerk*, maar de sector heeft ook een verantwoordelijkheid. Als de clubs, opdrachtgevers of de aannemers vandaag zeggen: *enough is enough*, dan is het morgen opgelost. Voor het gegeven dit niet is gebeurd, moeten we allemaal het boetekleed aantrekken.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/article/27002/column-van-de-hoofdredacteur-boetekleed